

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat óra 2 frt 50kr
 Három óra 1 frt 25kr.
 Előfizetési pénzek póstaalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-ával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Negyházasos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr áztatás.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár

A nyilttérben:

minden négyházasos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
 szétünk, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adódnak.
 FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.
 — vasárnap reggel. —

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba
 (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
 A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

2250./1899.

Hirdetmény.

A Léva város piacán levő rozszant pecsenyesütő bódék helyett új és a mai kor igényeinek megfelelő áru-csarnok felépítése végett tervezetbe, ennek kivitele céljából főlhívom a vállalkozni kívánó építésszereket, hogy arra vonatkozó építkezési terveiket költségvetéssel együtt a polgármesteri hivatalban folyó 1899. évi május hó 4-ik napjáig nyújtsák be, — ahol a feltételek is meg tudhatók.

A vállalkozók a tervek s költségvetésért a város közönsége ellenében semmiféle igényvel föl nem léphetnek.

Léván, 1899. évi április 22-én.

Bédogh Lajos,
 polgármester.

Bőr-ipari szakiskola a vidéken.

A kereskedelemügyi kormányzat már régebbi terve az, hogy Magyarország felső részén egy, esetleg több bőr- és szőnyegipari szakiskolát állít fel, hogy ez által az országban egykor igen szépen virágzott timár-ipart ismét életre keltse, illetve annak fejlődését előmozdítsa.

Midőn azonban magáról a kérdéstről szólanánk, megegyezünk, hogy sohasem helyeseltük a kormányzat azon törekvését, hogy az ipari, gazdasági s egyéb szakiskolákat, a melyeknek feladata első sorban is az, hogy jó magyar mestereket képezzenek a haza számára, rendszeresen nemzetiségi, ekspozíció helyeken állítja fel, azt hívnak, hogy ennek az iskoláknak révén az illető vidék kulturájára magyar jelleget fog idővel magára öltetni, pedig az eredmény az, hogy ezen iskolák növendékei a környezetükben uralkodó idegen szellemből sokat vesznek fel s öntudatlanul vetkeznek ki magyarságukból.

Ellenben tiszta magyar városokban felállított ipari szakiskolák növendékei oly szellemet, oly tiszta magyaros érzést és felfogást szívnak vérükbe, a melyet azután semmiféle idegen elem nem fog tudni kiszorítani. Az ilyen iskolákból kikerülő mestereket azután a sors bár hová vesse is, mindig jó magyarok maradnak s még a legekspozíció helyeken sem vetkezik le magyaros szellemüket. A magyarság emporumaiból kisugárzó szellemnek kell részt ütnie az idegen érzések által emelt falakon, mert az itt-ott szétszórt szakiskolák alig tudják magukat is védeni az idegen szellem befolyásától.

Ezeket előre bocsátva a bőr- és szőnyegipari szakiskoláknak mi is rendkívüli fontosságot tulajdonítunk. Ilyen bőr- és szőnyegipari szakiskolák felállítása iránt tudomásunk szerint a beszercezbányai kereskedelmi és iparkamara is több ízben megkereste a kereskedelemügyi minisztert. Mert a példa igazolja, hogy Németország, Franciaország, Amerika s egyéb államok bőr- és szőnyegiparának nagyszerű fejlődését jól berendezett és megfelelő tanító erővel ellátott bőr- és szőnyegipari iskolák működésének köszönheti.

A bőrgyártás felső Magyarországon az újabb időben eléggé megindult, azonban már a régi timár-iparnak alig látjuk mását. Hogy példával éljünk, Léva városában e század elején, de még a közepén is egy 30—40 tagból álló timár-iparos czéh állott fenn. S a lévai vargák készítményei messze földön híresek voltak. Az itt készített kordován versenyzett a ma Franciaországból beszállított bőrrel. Azonban észrevétlenül kevesbedett a timárok száma, úgy hogy ma már hirmondó is alig van.

És ez a körülmény bizony nagyon is rávall a bőr- és szőnyegipar hanyatlására. Sajnálatos kell olvasnunk, hogy a jobb talpbőröket, finomabbfajta felső bőrokat, bélés és lakbőröket, szíjakat jobbára Ausztriából és Németországból, a festett

borju és kecskebőröket Franciaországból és Amerikából kell szállítanunk, s ezekért az árukért évenként mintegy 29—30 millió forintot fizetünk a külföldnek. Pedig Magyarországon a bőrgyártáshoz szükséges anyagok, mint a nyersbőr és cserző-anyag oly mennyiségben állanak a timár-ipar rendelkezésére, hogy ezeket meg nagy olcsón mi szállítjuk azoknak, kik ugyanazt később, mint készített árut drágán szözik nyakunkba.

Szakkörök a timárok hiányos kiképzésének tartják a magyar bőr- és szőnyegipar hanyatlását; ezért fűznek sok reményt a felállítandó bőr- és szőnyegipari szakiskolához.

Ily bőr- és szőnyegipari szakiskola felállításának helyétül igen alkalmasnak kínálkozik Léva városa, hol erre névben minden előfeltétel meg van. Eltekintve attól, hogy itt egy már szépen virágzott timár- és szőnyegipar elevenítették fel, maguk a területi viszonyok olyanok, a melyek elméleti és gyakorlati kiképzésre szánt iskola mindennemű igényeit kielégíthetik. A közvetlen közelben levő Percz-patak, a Léva városában tartatni szokott messzeföldön híres nyersbőr-vásárok s így azoknak könnyű beszerzése, a csizmadiák, cipészek, szíjgyártók nagy száma mind támogatják Léva város közönségének a legutóbb tartott közgyűlésben hozott azon határozatát, hogy kérelmet intéz a kereskedelemügyi miniszterhez, hogy ily szakiskolák egyikét Léva városában állítsa fel. A Léván felállítandó szakiskolával egyidejűleg a timár ipar is nagy lendületet venne e vidéken. Maga Léva városa tiszta magyarságánál és intelligenciájánál fogva elég garanciát nyújt arra nézve, hogy az iskola növendékei környezetükben is magyaros szellemmel fognak találkozni.

Leányaink nevelése.

(Folytatás.)

E közlemény első részében azt mondtuk, hogy a leánynevelésnek két iránya van, amely két irány versenyezik egymással. Az egyik amely a leány férjhezmenetelére állapítja a leány jövőjét, s e célnak megfelelő nevelést igyekszik adni a leánynak, a másik pedig, azt tűzi ki célul, hogy a leány tisztességesen megélhesen akkor is, ha esetleg férjhez nem mehet, s fokozottabb tanulmányi, vagy művészeti kiképzést igyekszik elérni. A nevelés e két irányának eredménye a tapasztalatunk szerint az, hogy a férjhez adásra szánt leány amint az iskolából kitette a lábát, arra lesz tanítva, hogy neki egy ügyes háziasszony szerepét kell elsajátítania s illetve az ehhez megkívántató előfeltételeket meg kell szerezni; s főképpen pedig chikkesen kell a társaságokban mozogni, s a hatást vadászni.

Mulatságos ezen iskolának a növendékeit látni, a mint ezek, minden külső előnyeket föltüntetni iparkodnak. Mindenkor a legújabb divat szerint öltözködnek s a legújabb divat szerint készítik, jobban mondva készítették el sokszor egészen értéktelen anyagu ruhákat. Szinpadai mozdulatokat tesznek, nem ritkán az arcfestéseknek minden nemű igénybe veszik akár szükség van arra, akár nincs.

Egyszer érdekes halavány, másszor egészséges piros színűek. Egyszer szőkék, másszor barnák; Kottából nevetnek s tükör szerint mosolyognak feléd. Tekintetük és mozdulatuk tervszerű és szabatos. A szellemeskedésben sokszor az erőltettség határáig mennek.

Igen természetes, hogy ilyen modorral, csak az igazán tapasztalatlan, állás nélküli s tehát nem házasodható fiatal embereknél tudnak hatást elérni; ellenben a komoly házasodható férfiaknál a mosoly és tartózkodás érzetét ébresztik fel. Mert ezek jól látják, hogy a házias, vagy gazdasszonyi nevelésből a leányban nincsen semmi, egy drága, üres és hamis uzifraság az egész leány, ki csak a divatban, a szórakozásban, a fényezésben

Bucsu a szerelemtől.

Szeretem, te búvós álom!
 Elraboltad ifjúságom,
 Lány öledben, míg pihentem
 Vig gyermekből aggá lettem!

Vidám voltam, mint a gyermek,
 Ki kacagva lepkét kerget
 S lettem komor, mint az éjjel:
 Téli sűrű sötéttséggel!

Barna hajam hófehér lett,
 Szememből a tűz kieggett,
 Kezed sima homlokomra
 Rút bélyegét odanyomta!

Ruganyos volt testem, lelkem,
 Karjaid közt béna lettem,
 Jobb kezed, ha gyönyört adott,
 Érté a bal vett kamatot!

... Aztán végre nagysókra
 Felébredtem valahára,
 Leráztam a bilincseket,
 Mit rám font a kicsiny kezed!

Szeretem, te szép kalitka!
 Aranyajtód újra nyitva:
 Szabad lettem, mint a madár,
 A mely szerte csapongva száll!

Most látom csak mennyi báj van
 Nélküled a szabadságban!
 Mit meghagytál onnan-innen
 Újra éled bennem minden!

Újra éled, újra zöldül!
 Áldás kél a parlag földből,
 S lelkem, érzem, visszaszárnyal
 Enyhüléssel, vidámsággal!

Amíg a te rabod voltam
 Csak reményre táplálkoztam
 S hogy bilincsed leráztam én,
 Van most hitem: szikla-kemény!

Szabad vagyok! Újra szabad!
 Nem silylek a jármód alatt,
 S ha nem késő, élelem újra
 Feltáru az élet útja!

Földi élet igaz útján
 Hiszem, én is eljutok tán,
 Hová, mint a mámor foglya,
 Soha el nem értem volna.

Derült lesz az öregségem
 Megnyugó a mult emléken
 S ha elszállok e világból
 Lesz, ki engem sirat . . . gyászol!
 Torbágy!

Magyar anekdotakincs.*)

Ezer esztendő humorja, jókedve, vidámsága mosolyog ránk abból a hatalmas gyűjteményből, amelyet Tóth Béla állított össze, s amely most jelenik meg Singer és Wolfnerék kiadásában. Nem valami közönséges

* Gyűjtötte Tóth Béla. Öt kötet. Ára füzve 12 frt. Díszkötésben 16 frt. — Magrendelhető 1 frtos havi részletekben való törlesztésre is. — Kiadja Singer és Wolfner Budapestben.

adomatár ez, amelyent olvasó tákolmányokban ponyván árulnak: uri magyar izlés gyűjtötte egybe a nagy vállalatba, amely mintegy 120 nyomtatott ivre terjed, körülbelül nyolczszáz képpel.

A magyar anekdotakincsben együtt van mind az a tömerdek tréfa, adoma, szikrázó ötlet, jóízű történet, csattanós, velős epizód, amit a magyarság ezer hosszú esztendőn át jókedvében, pipaszó mellett, borközi hangulatban, vagy csaták hevében magából teremtett. Azt lehetne mondani, hogy ez a magyarság története vidám képekben, s így nagyon fontos tudományos munka. De olyan tudomány van benne, amely egy ritka erényre ekes: megkacagtat minket, fölvidít, mosolyra készítet. Anekdotázó nép vagyunk, mondja maga a szerző, „minden ötletünk, minden vidámságunk és bölesességünk el van raktározva ezekben a rövid, velős, csattanós történetkébe.” Aki azokat így finom izléssel megválogatva összegyűjtötte, az a magyar nép böleségének és humorjának lexikonját írta meg. Minő bösesége anyag kínálkozott Tóth Bélának Árpádtól Beöthy Aldsiig! Minő szemenszedett sorozata olyan ötleteknek, tréfáknak, kurta történeteknek, amelyek jobban jellemzik a magyar embert a legtudósabb néprajznál vagy történelemnél!

Az anekdotakincs megérdemli a kincs nevet. Vele is úgy voltunk eddig, mint egyéb kincseinkkel. Sejtettük, hogy megvan valahol, de nem akadt senki, aki diszesen egybegyűjtötte volna. Tóth Béla tehát olyan munkát végzett, amelyre eddig nem volt eset

irodalmuokban. Okosan, finom érzéssel válogatta meg anekdotáit: mind kitűnő, mind jellemző, valamennyinek van erő, gondolatra készítő magva, a legtöbbje jóízű mosolyt csal az ajkunkra. De igen bölcsen kivett belőle minden trágárságot, kétértelmű sikamlóságot, vastag elemet. Csak ilyen okos megválogatás által lett igazán kincses ez a tömerdek füzet.

A sirva vidgató magyarnak kedélyvilága nyílik meg előttünk, s míg a sok tréfán és mulatságos epizódon elmosolyodunk, megizeljük egyben a magyar zamatosságot, a magától támadt, mesterségesen nem komponálható anekdota szeszét s felüdülnk tőle, mert az élet verőfényes oldalát pillantjuk meg hirtelenül a rideg hétköznapi életfolyás közepette. Lelki patika ez a négy kötet, nem szabad hiányzania semmi magyar könyvesasztalról.

A sok száz anekdotáról lehetetlen egy tárcza keretében közelebbi ismertetést írni. Inkább kiválogatunk néhányat a gazdag gyűjteményből és bemutatjuk olvasóinknak: következtessenek róluk a többire. Mutatóba, izelítől álljon itt ez a néhány, alább következő:

Albrecht kir. herceg és a kún ember.

Albrecht kir. herceg vonatot várt a karczagi állomáson. Az állomás kerítésén, kívülről egy barna arcu kún könyökölt be, szájában a makrapipa, fejében a kis záros pörgő kalap, és nézegeti a fényes katona urakat.

Egyszer csak odalép hozzá Albrecht kir. herceg és így szólítja meg:

a drága mulatozásokban találja gyönyörét. Ilyen életmódnak természetes folyománya a flirt, a szerelmi dévajkodás, melyben úgy tetszelegnek mnguknak a leányok, miként gyönyörködik az ember a szivárvány változatos szingazdagságában.

Mi sem természetesebb, minthogy ezen életmód utóbb megszokottá válik és éppen azok, kik a kiadott jelszó szerint jó anyává a gazdasszonyt neveltetnének, legkevésbé érzik jól magukat a családi tűzhelynél.

Ezt, csak az ilyen nevelési leányok, elfoglalt szülei s a tapasztalatlanok nem veszik észre s más mindenki észreveszi, s innen van, hogy ezek a leányok, rendszerint csak akkor mennek férjhez, ha jelentékeny hozományt takarják be ürességeiket s ferdeségeiket. Egy ily nevelési rendszernek, tehát a szegény leány csak gunyja s áldozata lehet.

Tagadhatatlan tehát, hogy helyesebb és okosabb a másik rendszer, a melynél a képzés nem a külsőségekre, hanem a szellemi élet és a nőknél nem ritka művészeti képesség kifejlesztésére irányítottatik.

Tág tere van itt a nőnek. Vannak magassabb szellemi foglalkozások a melyek legfőbbképpen a nők által végezhetők el: így a gyermek s főképpen a leánynevelés, helyesebben a tanítás, a nőgyógyászat stb. s vannak ismét foglalkozások a melyek a nők által ép oly jól végezhetők el, mint a férfiak által. Ilyenek az összes irodai foglalkozások.

A művészetek pedig a nővel vele született élénkebb fantázia és finomabb érzéknél fogva főképpen és általában véve a nők által magasabb tökélyre vihetők, mint a férfiak által.

Igy az ének a zene, táncz terén ezt már most is tapasztaljuk, a festészet terén ugyan még nem nagy sikert értek el, de ennek okát csak az eddigi tartózkodó álláspontja a nőnek adja meg.

Az irodalom terén a nők már is jelentékeny tért foglaltak el.

De nem czélunk az összes e térbeli hódítását a nőnek felsorolni, csak reá mutatni igyekezzünk e nemes törekvésére s ennek kapcsán kiemeljük azt, hogy mily nagy a különbség ezen és ama másik iskola növendékei közt.

Amazt már jellemeztük fentebb, emennek főbb jellemvonásai, a komoly munka, az önbecsülés és önérték, a keresetlenség, egyszerűség és a természetesség.

A ki megkres eszével és ügyességével annyit, a mennyit egy léhbűtő fiatal ember, nem tud megkeresni, az bizonyára nem is

gondol arra, hogy egy ilyen embernek a nyakába varrja magát. A férjhez menetel ezeknél másod rangú kérdés, s ép azért ha ilyesmire gondolnak is, nevetségessé sohasem teszik magukat. Ámde komoly foglalkozásuk közepette, nem is érnek reá annyit gondolni a férjhez menetellel, hogy ezt feltűnővé tegyék.

Az éz és a munka mindenkor kivívják a világ közbecsülését s így csak is természetes, hogy az ilyen nők a férfiak előtt is nagyobb becsben vannak s a tapasztalat bizonyítja, hogy többen is mennek férjhez aránylag ezek, mint ama másik iskola növendékei közül s mert addig is míg férjhez mentek, nem a flirt, hanem a komoly munka képezte időöltésüket, rendszerint jobb feleségek és házi asszonyok lesznek.

Legyen tehát a törekvésünk a jövőre a leányokat a komoly munkára, a kenyérkeresetre képezni és ne fájjon a fejünk a felett, hogy miképpen találják fel magukat, a házasi életben, egy hivatása tudatában élő nő a jó és gondos háziasszony szerepébe könnyen bele éli magát. Mese az hogy ezt évéig kelljen tanulni.

P.

Városi közgyűlés.

Léva város képviselő-testülete folyó hó 24-én tartotta évnegyedes rendes közgyűlését Bódogh Lajos polgármester elnöke alatt. Az elnöki megnyitó után a polgármester előterjeszti, hogy új polgármester választván a hivatal átadására és átvételére a képviselő-testület bizottságot küldjön ki. E bizottságot a közgyűlés Holló Sándor és Czirik János személyében megválasztja. Ezután tudomásul veszi a képviselő-testület az alispáni hivatal által leküldött névjegyzékét a képviselő-testületi megbizottaknak.

Bejeleníti továbbá a polgármester, hogy a vármegye azon határozatát, melylyel a Léva város részére utfenntartás hozzájárulása címén fizetendő 1140 frt. kifizetését megtagadta, a kereskedelemügyi miniszter feloldotta s a vármegye újabb határozat hozatalra utasította. A képviselő-testület a határozatot tudomásul vette, de a vámdíj felemelése és az 1140 frt hozzájárulás kérdését külön választotta.

Tudomásul vette a közgyűlés, hogy a Simor János-féle alapítvány számadásait, a szőlőtelep céljaira Krajcs Mihálytól megvett szőlőterületekre vonatkozó adásvevési szerződést s az 1899. évi költségvetést a törvényhatóság jóváhagyta. Ezen költségvetés szerint Léva város polgárai 46 százalék pótdátot fognak fizetni.

A szőlőtelep ügyében akként intézkedett a közgyűlés, hogy sürgetessék meg annak felállítását, illetve, hogy a felállítás határidejét tűzze ki a miniszter s egyúttal kéressék fel az esedékes bérösszeg kiutalványozására.

a mint a páterek kívánták, nem mutathatta meg másképpen.

(Szirmay Antal, Hungaria in Parabolis. A dőlő betűs szavak a deák eredetiben is így.)

A Kemény Zsigmond szivarai.

Falk Miksa egyszer Kemény Zsigmondhoz ment, hogy elkísérje valami gyűlésre. Indulás előtt a báró egy pillantást vetett íróasztalára, melyen egynéhány szivar hevert. Azán belenyult a zsebébe, kivette szivartárczáját s a bennlevő havannákat oda rakta az asztalra a többihez.

Falk nem értette, hogy az erős dohányos Kemény szivar nélkül indul utnak.

— Ennek az a nyitja, magyarázta a báró, hogy inasom az én szivarjaimat szivja. De ha csak három-négy marad az asztalon, a szegény ember zsenirozza magát — nem mer e-venni belőle.

És aztán utközben látta el magát szivarral a jószívű nagy ember.

A szerző.

Tóth Kálmán *A Király házasságát* vigjátékát adták először, 1863. telén a Nemzeti Színházban. A költő estefelé barátjaival előre áldomást ivott lakásán a darab sikerére. Hét óra tájt aztán jó kedvvel indultak a színházba. A lépcsőn lefelé haladó társaságnak Tóth Kálmán régi lü inasa, Pista világitott a nagy karos gyertyatartóval.

— No Pista, nevetett a költő és egy bankót vett elő a zsebéből, gyere el ma te is a színházba, aztán ha hívnak engem, hát majd kiabálj te is.

Az első felvonás után tetszés zajával volt teli a színház. „Szerző! szerző! Tóth Kálmán!” hallatszott a teli ház minden zugából. De egy stentori hang, fent, a kecskeméti páholyban, győzedelmeskedett a többi ezer torkon; ezt kiáltotta:

— Tekintetes ur! Tekintetes ur!

A mértékhatóság hivatalok új beosztására vonatkozó törvényhatósági szabályrendelet bemutatattván tudomásul vétetett.

Ezután előterjeszté a polgármester, hogy a kereskedelemügyi miniszter a felvidéken több bór-ipari szakiskolát szándékozik felállítani, s minthogy Léva még pár évtized előtt is rendkívül virágzó timár-ipar létezett s a lévai vargák borkészítményei mesze földön híresek voltak, s ezen ipar már-már majdnem teljesen elenyészett, indítványozza, hogy kéressék fel a küldöttségig a kereskedelemügyi miniszter, hogy ezen iskolák egyikét Léva városában állítsa fel. Ezen indítvány egyhangulag elfogadtatott.

Az adókövető bizottságra az 1899. évtől számított 3 évre a közgyűlés bizalmi férfiakul dr. Frommer Ignác, dr. Kaszaniczky Kálmán, Schubert Pál, Pély István, Sugel József, Szemerédy Lajos és ifj. Bartos István polgárokat küldötte ki. Majd elhatározta a közgyűlés, hogy a lévai uradalom által a nem vámuton szállított árukat fizetett 1421 frt. 85 kr. díj annak visszatérítéséért s egyúttal megbizta a polgármestert, hogy lépjen érintkezésbe az uradalommal, vajjon nem volna-e hajlandó Léva városával évi általános összegben kiegyezni?

Bejelentette ezután a polgármester, hogy Laky József tb. tanácsnok állásáról lemondott, mire a közgyűlés a lemondást tudomásul vette Laky Józsefnek több mint félszázadon teljesített buzgó és lelkiismeretes működéséért s a város irányában mindenkor tanúsított buzgóságáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Akosy József tb. tanácsnokot pedig felhívta, hogy a törvényben előírt esküt záros határidő alatt tegye le.

Miután a II. tanácsnoki állás megszűnt, a törvényhatóság felhívására a közgyűlés a szervezkedési szabályrendeletnek megfelelő módosítását rendelte el, majd elfogadta a Rózsás Jánossal kötött cserét s tudomásul vette, hogy Barsvármegye alispánja Léva városa részére megküldötte a 25 drb. garamvölgyi vasuti törzsrészvényt.

A múlt évi zárszámadások elfogadtattak s a törvényhatósághoz felterjesztetett rendeltetett. A honvéd zászlóalj parancsnokságnak átiratára, a laktanyához vezető utca kinyitására vonatkozólag kijelentette a közgyűlés, miszerint utazást nyitni nem tartozik, de ha ereje engedi, az utca kinyitását keresztülvezeti.

Bejelentette ezután a polgármester, hogy Führer László, a bor és husfogyasztási adók albérlője magát a bérlési szerződéstől felmenteni kéri, mert a 16000 frt évi bért nem bírja meg, maga helyett albérlőül 13500 frt évi bérért Weisz Benő lévai lakost ajánlja s egyúttal 4500 frt kárpótlást fizet a városnak. A közgyűlés ezen ajánlatot elfogadta.

Végül a közgyűlés a mángorlóköz rendezése céljából névszerű szavazással a Szladky-féle ház megvételét, — s a gyepetérén a város tulajdonát képező beltelek eladását határozta el, mire a gyűlés véget ért.

Aristides.

A löwenbund.

A középkori német löwenbundnak volt egy paródiája 1848-ban Erdélyben a szászoknál. Egynéhány száz szeben, medgyesi és szelindeki száz ifjú löwenbund néven föfegyverkezve, az osztrák hadsereg és oláh lizádók mellett a magyarok ellen harczra kelt. Az első csatában azonban már vad futásnak iramodtak. A magyar huszárok egynéhányat elfogtak közülök és Bem elé vitték, közöttük vezérüket — egy öles termetű száz ifjat — is, ki annyira meg volt ijedve, hogy hangosan sirni kezdett.

Bem így vigasztalta:

— Weinye nyicht, Löwe, weinye nyicht, geh zu Haus, es geschiecht dir nyix.

Deák Ferencz préházja.

Mikor már Schmerling és miniszterársai is érezték, hogy politikájok a csőd szélén van, Deák Ferencz:ól megkérdezte egy bécsi német jó ismerőse és tisztelője: Meddig tarthat még ez az állapot?

— Messziről kell kezdenem, hogy erre a kérdésre válaszolhassak. — Volt nekem valami birtokom, azon egy domb és a dombon egy régi préház; vén rozoga épület; dűledezett, általában igen siralmas állapotban lévő. Mivel a birtokot el akartam adni, az új préház költségeit pedig szerettem volna megtakarítani, hát fölkertem egy építőmestert, hogy vizsgálja meg a préházat: össze lehet-e valamelyest tatarozni és ha igen: hát meddig bírhatja ki? Az építőmester megvizsgálta a dolgot és a mikor aztán kérdezősködtem felőle, azt mondotta: „Hát összetatarozni össze lehet, és egy, két vagy talán három osztendeig ki is bírhatja; de viharok nem szabad érnie.

A Schmerlingék préházát 1866-ban aztán el is érte a vihar,

Különfélék.

— Szilágyi Dezső diszpolgári oklevele. Léva város közönsége részéről 15 taguküldöttség f. hó 29-én nyújtotta át Szilágyi Dezsőnek diszpolgári oklevelét. A küldöttség tagjai voltak: Bódogh Lajos polgármester, Szilassy Sándor főjegyző, Leidenfroszt László orsz. képviselő, Báthy László prépost-plébános, Leidenfroszt Tódor uradalmi kormányzó, Pogány Virgil kir. járásbíró, Holló Sándor takarékpénztári igazgató, Mácsai Lukács kir. tanácsos, nyug. polgármester, Bolcsák László kir. közjegyző, Lakner László uradalmi főpénztárnok, Ordódy Eodre főszolgabíró, Levatic Gusztáv ügyvéd, Huberth Vilmos ügyvéd, Szabó Lajos igazgató, dr. Novotny Imre ügyvéd. — A küldöttséget Szilágyi rendkívül szívesen fogadta s a küldöttség tiszteletére a Hungáriában ebédet adott, mely vidám hangulatban, szellemes pohárköszöntők mellett az esti órákig húzódtott. A diszpolgári oklevél a Corvinák alapján bórre, művészi kivitelű s a b a d k e z i rajzban van kiállítva s remek monogrammal és diszíményekkel ellátott fehérbőr táblában foglalva nyújtottát át, melynek érdekes szövege a következő:

„Mi, Léva város képviselőtestülete és Tanácsa, úgy sajt, mint nemes városunk közönségének nevében örömmel hozzuk tudomására mindazoknak, a kiket illet, vagy illehet, most és minden időkben, hogy 1899. év márczius havának 26 ik napján, a törvényes módok és szokások megtartása mellett tanácskozássra egybegyűltünk és közgyűlést tartottunk s úgy találtuk, hogy polgári szabadságunk, önkormányzati jogaink és szerett Hazánk örökkévaló, független fennállása, alkotmányunk sértetlen megőrzésében, sarkalatos törvényeink megtartásában s a kor intő szavának hódoló, üdvös törvények és szokások magalkotásában gyökeredzik; és hogy törvényeink megtartásában, alkotmányunk védelmében és a kor szellemének megfelelő igazságos törvények megalkotásában, egyik kimagasló vezérférfiunk ma: Szilágyi Dezső; ki, mint Jogtudós és Törvényalkotó, mint a magyar parlament büszkesége, dicsőséget szerzett nemzetének; kinek nemes példája a Haza, Tudomány és Vallás szolgálataiban, az alkotmány védelmében örök időkre buzdításul szolgál nemzedékről-nemzedéknek. Mindezeknél fogva az elévülhetlen érdemek iránti hódolatból, őseinktől öröklött kegyelet, tisztelet, nemes polgári kötelesség, valamint a legszebb szabadválasztási jog érzelmeitől bensőleg áthatva: Szilágyi Dezsőt, mélyen tisztelt nagy hazánkiát Léva városunk diszpolgárává, kőzakarattal, minden ellenmondás nélkül, — megválasztottuk, polgártársaink névsorába beigtattuk és ez által mindazon jogokkal, kedvezményekkel, melyekkel városunk szabad polgárai bírnak, vagy bírhatnak felruháztuk; így rendeli és hozza ezt magával hálás polgári kötelességérzetünk, önkormányzati jogunk és választási szabadságunk, melyek a szabad nép erős akaratában és Isten kegyelmében sarkallanak. — Minek nagyobb hitelül s állandóságául nemes városunk élő pecsétjével ellátott ezen Polgártársi Bizonyosság Levelün-

Báró Eötvös József és az angol.

Báró Eötvös József 1835–37-ben bejárta Franciaországot és Angliát. Mikor Londonból visszatért a kontinensre, a Dover és Calais között a Manche-csatornát (Pas-de-Calais) járó gőzhajón egy angol utas előtt magasztalta Franciaországot.

— *La France est sublime!* (Franciaország főséges!) kiáltott lelkesen.

— *Du sublime au ridicule il n'y a qu'un pas!* (A főségestől a nevetségességig csak egy lépés!) vágott vissza az angol élesen.

— *Le pas-de-Calais, monsieur*, szólott nyomban Eötvös, magyar létére kitünő szójátékot csinálva a *pas* (lépés) s a *Pas-de-Calais* (a Franciaországot és Angolországot elválasztó Manche-csatorna) szóból.

Az angol erre, a hagyomány szerint, tüstént párbajra hívta Eötvöst, ki meg is verekedett vele. Ez azonban mendemonda. Csak a szójáték valóság.

Báró Eötvös Loránd elbeszélése.

Az én tavaszi dalom.

*Agról-agra száll a kis madárka,
Mídon itt van a szép kikelet;
Addig repked, végre megtalálja
Kicsi szíve, kit forrón szeret.*

*S ha meglelte életének párját,
A kit neki rendelt végezto:
Nincs hatalom, a mely boldogságot
Megzavarja s kedvét elvegye.*

*Egyedül csak én vagyok az drva,
Mint a párja vesztett kis madár,
Mely hiába száll egy ágról másra
Szerető szíve csak nem talál.*

*Hej, de szívem arra, hogy is vágyhat,
Hogy dobogjon érte hűkebel;
Hisz ki egyet megcsalt és kijátszott
Szerető szívet nem érdemel!*

Hűtelen!

ket kiadtuk, Léván 1899. évi márczius havának 26-ik napján tartott közgyűlésünkől. — Bódogh Lajos polgármester s. k. Szilassy Sándor főjegyző s. k.

A főegyházmegye személyzetéből. A hercegprímás Stiblo Ágoston lévai káplánt báthi plebánosnak, Mácsay Floriánt rimóczi adminisztrátornak, Tonhais Mihályt kemenczei káplánnak, Sankovics Lászlót lévai káplánnak, továbbá Gyürky István volt fűzesgyarmati, most soók-szeloczei plebánost helyettes alesperessé nevezte ki.

Gyászír. Sulyós csapás érte, Batizi Gusztáv lévai pénzügyigazgatónak köztestületben álló családját. Nejeének szül. Reditlona urónének édes atyja Reditl János Szolnok város közbecsülés- és tiszteletben álló előkelő polgára életének 81-ik évében elhunyt.

Az első fecske Bars megyében. Levatic László, a bars megyei gazd. egyesület ügybuzgó és tevékeny titkára ügyes és talpra esett előadása nyomán azonnal megalakult Gr.-Szt.-Györgyön az 1898. évi XXIII. t. cz. alapján a községi takaré- és hitelszövetkezet 41 taggal 56 üzlet részrel. Bars megyében, ha jól tudom, ez az első ilyen intézmény. Az észme, az ügy iránt most már meleg az érdeklődés annyival is inkább, mert Levatic László alapos kommentárral kiszedte az ország hitelszövetkezet alapszabály mintáját, kit minden törekvésében lelkesen és mondhatni, hogy nagy sikerrel is támogatott Gr.-Szt.-György község kiváló működésű jegyzője Galik Géza. Ezek szerint ők meggyekben a szövetkezeti ügynek első apostolai. Gratulálunk és sok szerencsét, valamint kedvező sikert kívánunk!

Tolvaj inas. Boldis Károly 15 éves cipész új cipőket vivén haza a megrendelőhöz, Hoffmann pénzügyi számtiszthez, felhasználva a kedvező alkalmat, hogy nevezett urat otthon nem találta annak zseuráját elemelte és a haranglábkáknál elásta. A rendőrség kinyomozta a tettest, el is csípte a fiatal deliquent, de a fűrgelábu inas a rendőr bácsi kezei közül megugrott s most valahol hazájában Néveden tartózkodik.

Tűzek a megyében. Mintha csak a nyári szárazság idejében volnánk ország-szerte nagy tűzeket jelentenek mindenfelől. Meggyekben a lefolyt héten négy nagyobb tüzeset volt. F. hó 22-én Bars-Németiben 18 ház, 23-án Garam-Kis-Sallón 13 ház, 24-én Kis-Tapoicsányban 12 ház, mindhárom helyen több melléképület esett a lángok martalékául. F. hó 26-án Nagy-Ugróczról jelentettek borzasztó tüzet, melyben hetvennél több ház, melléképület, barom és takarmány hamvadt el. A tüzet a nagy szél miatt lokalizálni csak nagysokára emberfeletti erővel lehetett. A kár 60-70 ezer forintot meghaladja.

Hány ügyvéd van Magyarországon? Talán nincs a kontinensen még egy ország, ahol annyi ügyvéd volna, mint nálunk. Az igazságügyminiszter legújabb jelentése szerint Magyarországon 4639 ügyvéd és 616 ügyvédjelölt van, kik, mind a jogok védelmével keresik kenyerüket. És hogy jól meggyedjünk, tisztán a magyar ember természetéből folyik, ki mint a költő is szépen megénekelte ha arra kerül a sor az inget is odaadja „de a jussát még se hagyja!”

Életunt ember. Az alkoholizmus retentő nyavalájába esett, elzúllott ember utolsó menedéke az erőszakos halál. Így gondolta ezt Juhász János napszámos is, és a múlt héten két társa példáját követve, míg felesége a boltban járt — felakasztotta magát. A múltét alatt az életosztón jobb gondolatokat sugallhatott neki, mert az egyik újat a kötel és nyaka közé fúrta, de már nem segíthetett magán, a satnyult testből kiröppent a lélek, hogy számoljon tettéért az örök bíró előtt.

Új váltók. A hivatalos lap márczius 27-én megjelent száma érdekes hirt közöl s minthogy a hivatalos lapot még a hivatalnokok is kevesen olvassák, szolgálatot vélünk teljesíteni, ha e hirt átveszünk. E hír ugyanis arról szól, hogy folyó hó 1-től kezdve új váltó- és igérvényűrlapok léptek életbe, a korona számítás alapján. — A bélyegraktárak s a bélyeganyag kezelésével megbízott adós más jövedéki hivatalok kötelesek azonban első sorban a mostani, ugy 1883. évből való váltó-, mint az 1871. évből való igérvényűrlapokat a készletekhez képest, meg az 1899-ik évi augusztus hónap 31-éig az igények kielégítésére fordítani. Az új váltó-űrlapok 10, 20, 40, 60 és 80 fillér, 1 korona, 1 korona 20 fillér, 1 korona 40 fillér, 1 korona 60 fillér, 1 korona 80 fillér, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28 és 30 korona bélyegértékű osztályokban boosáttatnak ki és valamennyi egyformán 318 milliméter szélességű és 114 milliméter magasságú. A 10 fillértől 1 korona 80 fillérig bezárólag terjedő bélyegértékű váltó-űrlapok világosbarna, a 2-től 30 koronáig bezárólag terjedő bélyegértékű váltó-űrlapok pedig zöldes-szürke alnyomattal, és levél-készítményekből és „kincstári jövedék” felirattal álló ismétlődő, folytatolagos vízjeggyel gyártott vékony fehér papíron, fekete szövegnyomással és pedig külön magyar, horvát, német és olasz szöveggel vannak kiállítva. Az új igérvényűrlapok 170 milliméter magas és 271 milliméter széles alaknagyságban „igérvény” feliratu vízjeggyel gyártott vékony fehér papíron rózsaszínű alpnymattal és elő és hát-

oldali fekete szövegnyomással és pedig külön magyar, horvát, német és olasz szöveggel s egy korona bélyegértékkel vannak kiállítva. A jelenleg forgalomban levő mindkét rendbeli űrlapok még az 1899. évi szept. 30-ig bezárólag forgalomban hagyatnak, ezen időig teljes érvényben használhatók és elárúsíthatók, ezen időponttól azonban csak az új űrlapok árusíthatók és használhatók és a régiéknéket netán használata a törvényes bélyegkötelezettség nem teljesítésével egyenlőnek fog tekintetni s az illetéki szabályok szerint ezzel egybekötött hátrányos következményeket fogja maga utá vonni. A forgalomban s érvényben kívül helyezett fel nem használt kincstári váltó s igérvényűrlapok a szabályszerű feltételek mellett az 1899-ik évi december hónap 31-ikéig bezárólag ugy a bélyegraktáraknál, mint a bélyeganyag kezelésével megbízott adós más jövedéki hivataloknál ingyen kicserélhetnek. Az ez iránti beadványok bélyegmentesek. Az 1899-ik évi december hónap 31-ikén túl a forgalomban s használaton kívül helyezett, érvényt vesztett váltó- s igérvényűrlapok sem ki nem cserélhetnek, sem értékük meg nem téríthetnek.

Rövid hírek. — A képviselőházban a héten a kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslatot tárgyalták. Most a házszabályok revíziója kerül napirendre. — **Magyar piarista spanyol akademikus.** Körösi Albin budapesti kegyesrendi tanárt az ismert nevű műfordítót a spanyol kir. akademia egyhangú választással levelező tagjává választotta. — **Gután** komárommegyében borzasztó tüzvész dühöngött 448 ház több melléképület, 14 emberéletet és számos állat esett a lángok martalékává. — **Fejedelmi eljegyzés.** Dalilo a montenegrói trónörökösé eljegyezte Jutta meklenburg-strelitzi hercegnéisszonyt. — **Német-amerikai conflictus.** Egy amerikai bőbeszédű tengerészkapitány meggondolatlan nyilatkozta miatt összeütközés jött létre Németország és az északamerikai államok között. Az ügyet a kapitány megbüntetésével valószínűleg békésen fogják megoldani.

Közgazdaság.

I.

Kilátások a jövő buzaárakra.

A buzaáraknak rohamos emelkedése az elmúlt évben általános feltűnést keltett. Különféleképen magyarázták azt, s legáltalánosabban a spanyol-amerikai háborút okolták az árak hirtelen emelkedése iránt, pedig hát az áremelkedésnek csak egyik tényezője volt az említett háború, a szolid és mérsékelt emelkedésnek azonban más állandóbb természetű, ma is jelenlevő oka volt, az t. i. hogy a tultermelés megszűnt.

Hogy buzában tultermelés volt, az kétséget nem szenved; hiszen nálunk Magyarországon is az utóbbi 25 év alatt, a buzával bevett terület nagysága legalább is megkétszereződött. Amerikában, Indiában és más buzatermő földek foglaltatnak le buzatermelési czélokra, hogy a termelt mennyiséget a világ folyton szaporodó népessége sem volt képes elfogyasztani s így a felesleg évről-évre felhalmozódván nyomta az új termés árát. A buza felhalmozódás annyival is fokozottabb volt, mert az 1896-iki évet megelőző tíz év buzatermése, több mint 50%-al volt nagyobb, mint az előző huszonhat év átlaga s ezen idő alatt hat olyan rozs termés is volt, mely jóval felül emelkedett az átlagon. Ekkövetkezett azonban az 1897. gyöngye aratás, minek következtében a buza készletek nagyon megapadtak úgy annyira, hogy az 1898. évi aratás sem lévén kielégítő s miután ezen évre már csak 10 millió hektoliter hozatott át, a készlet már teljesen elfogyott s így egyedül a folyó termés eredményére vagyunk utalva.

Azt az ellenvetést tehetné azonban erre valaki, hogy két gyenge termésű év nem lehet elegendő az óriási készletek kiapasztására s hogy nevezetesen jönnek majd ismét jó évek, a mikor megint hat forintra szállnak le az árak. Nézetem szerint hat forintos buzaárak nem lehetnek többé, azon egyszerű oknál fogva, mert a kenyérfogyasztás évről-évre óriásilag fokozódik.

Fokozódik egyrészt az által, hogy a buza fogyasztás egyenként is jóformán az egész világon növekszik. Így pl. Skandináviában az utóbbi 25 év alatt az egyénekenkénti fogyasztás fokozódott 100%-al, Ausztriában Magyarországon 80%-al stb. De fokozódik különösen az által, hogy a kenyérvető emberiség száma évről-évre geometriai irányban szaporodik, 1871-ben a kenyérvetők száma 371 millió volt; 1881-ben 416. 1891-ben 472, je'oneleg pedig 516 millió. Jelenleg a kenyérfogyasztók száma évente több, mint 6 millióval szaporodik, vagyis körülbelül 10 millió hektoliter buzával nagyobb a szükséglet ez idén, mint volt tavaly s a szükséglet minden évben nagyobbodó mennyiséggel fokozódik. Az eddig feljegyzett termések között ugy területre, mint termés-átlagra nézve a legnagyobb volt az 1894-ki; mégis az 1894-ki termés nem volna elegendő évi szükséglet fedezésére. Jelenleg pedig 31 ezer angol négyzetméterfölddel van kevesebb buzavetés, mint amennyinek a normális átlag termése az emberiség táplálkozására elegendő volna.

S mert sem Amerikában, sem egyebütt már nincsenek parlagon heverő s buzával bevethető nagyobb területek, előreláthatólag

a buza iránti kereslet évről-évre fokozódni fog; ezzel együtt az árak is emelkedni kell s csak a termés átlagoknál mesterségesen uton való fokozásával lehet lesz elkerülni azt, hogy az árak tulmagasra ne emelkedjenek, mert a tulmagas buzaárak világszerte óriási kalamitásokat okoznának.

Ha az elmondottak mellett figyelembe vesszük azt is, hogy jelenlegi buzavetések nem a legjobban állanak, ugy méltán tehetjük fel, hogy az árak az idén sem fognak csökkenni, hanem ellenkezőleg emelkedni s így az lesz a szerencsésebb a folyó évben, a ki nagyobb átlag terméseket tud aratni. A termés átlag megjavítását azonban most már csak egy uton módon lehet elérni, a vetéseknek chilisalétrommal való behintése által. Ezen légenytartalmú műtrágya óriási módon fokozza a termésátlagot s a remélhető magas buzaárak mellett busás hasznót ígér. Katasztrális holdanként 50-60 kgot kell belőle kiszórni és pedig lehetőleg két részletben. Fele részét mindjárt tavasszal, fele részben pedig 2-3 hét-el utóbb. Nagyon előnyös ha kiszórás után néhány nappal eső következik, miért is nagyon ajánlatos a légsúly merőt figyelemmel kísérni s a kiszórást akkor eszközölni, mikor a légsúlymérő esni kezd. Kiszórás előtt a salétromot kétszer annyi száraz homokkal kell összekeverni, hogy egyenletesebben legyen elszórható.

A szuperfoszfát mellett a chilisalétrom a jövő műtrágyája, s sir William Crookes a British Association 1898. szeptember 7-én Bristolban tartott ülésén elmondott nagyhorderejű megnyitó beszédében már is a feletti aggodalmát fejezi ki, hogy mi lesz az emberiségből, ha majd 30-40 év múlva a chilisalétrom földek kiapadnak, ha majd nem lesz mivel a termés átlagokat fokozni, ha majd ennek következtében a termés erejében fogyatkozásnak induló föld nem lesz képes táplálékkal ellátni a folyton szaporodó emberiséget? Kérdés, hogy ez a probléma megoldható-e, most azonban elég azt tudnunk, hogy a buzaárak inkább emelkedést, mint esést fognak mutatni s így racionális dolog termésátlagunk fokozására a jelzett utonmódon a kellő lépéseket megtenni.

II.

A tavasz megérkezett és kihajt a földből a vetés, mely a szorgalmas földmives munkájának gyümölcsét kezezi. Vajjon az ahhoz fűzött remények mind beteljesednek-e, annak csak az Uristen a megmondhatója. Mennyi esélynek van a gabona kitéve, míg az hónapok multán a kamrába jut. Forróság és fagy, eső és szárazság, kártékony gombák és rovarok, érzékenyen hárosíthatja és részben tönkretelheti; gonosz jégeső a földmives reményeit romba döntheti; nem minden kár ellen óvhatja magát az ember, a jégkár következményei elle azonban megvédheti magát minden gondos földmives, mennyiben a vetéseket idején biztosítja, minden komolyan gondolkodó gazda az aránylag csekély költségektől nem fog irtózni, hogy magának azt a megnyugvást megszerezhesse, hogy a jégeső véres verejtékes munkájának gyümölcsétől, egész vagyontól, meg ne foszsa. A múlt esztendő szomorú napjai amidőn az előfordult jégkár sok biztosítatlan gazdát majdnem koldusbotra juttatták, intő példaul szolgáljanak mindenkire nézve. Az ország számos vidékéről. — Kapuvár, Vinyéd, Uagvár, Bártfa, Keszthely, Debreczen, Miskolcz és Tokajból már jégesők jelezettek, mely alkalommal meggyoró nagyságu jégszemek lepték el a földeket.

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japán, chinai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint teke, fehér és színes **HENNEBERG SELYEM** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — legdivatosabb szövés, szín és mintázaban. **Privát fogyasztóknak postábról — mintákat pedig postafordultával küldenek.** **HENNEBERG G. selyemgyárai** (Cs. és k. udvari szállító) **Zürichben.** Magyar levelezés. Svajczba kétszeres levelbélyeg ragasztandó.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.
Buza: m.-mászánként 7 frt 80 kr, 8 frt. 20 Kétszeres 6 frt 70 kr. 7 frt 90 kr. — Rozs 6 frt 20 kr. 6 frt 60 kr. Arpa 5 frt 20 5 frt 90 kr. Kukorica 5 frt 40 kr 5 frt 60 kr. Bab 5 frt 50 kr. 5 frt 70 kr. Zab 5 frt 70 kr 5 frt 80 kr. — Lencse 6 frt — kr. 6 fr. 40 kr Köles 4 frt 50 kr. 4 frt 70 kr.

Nyiltér.

I.

5630. 1899. sz. Barsvármegye alispánjától.

Hirdetmény.

A Barsvármegye közönsége által a honvéd főreáliskolánál és a Ludovika Akademiánál együttvéve létesített alapítványi hely a soproni honvéd főreáliskola I. évfolyamában az 1899.1900. tanév kezdetén fog betöltetni.

Ezen alapítványi helyre csak oly ifjak pályázhatnak, kik Barsvármegye területén bírnak községi illetőséggel; folyó évi szeptember hó 1-én 14. életkorukat elérik, és 16.

életkorukat még nem haladják s a m. kir. honvédelmi miniszter ur által folyó év február havában 15402. szám alatt kibocsájtott „Pályázati Hirdetmény”-ben előirt összes feltételeknek megfelelni képesek, mely „Pályázati Hirdetmény” a hivatalos órákban nálam betekinthező s a kívánt felvilágosítások is beszeresethők.

Az alapítvány helyet elnyerni ohajtók kellően felszerelt pályázati kérvényeiket tartoznak bezárólag folyó évi május hó 15-ig nálam benyújtani.

Az ezen határidőn túl beérkező pályázatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az alapítványi helyre a bemutatási jogot a folyó évi márczius hó 23-án tartott évnegyedes közgyűlésben 29. szám alatt hozott határozatban nyert felhatalmazás alapján Barsvármegye alulirott alispánja magam fogom ez uttal kivételesen gyakorolni, s a pályázatokot a m. kir. honvédelmi miniszter urhoz felterjeszteni.

A nyos-Maróth, 1899. aprilis 9-én.

Simonyi,
alispán.

II.

44. 1899. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A verebéli kir. járásbírósiág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az armaróthi takarékpénztár verebéli fiók telepe végrehajtónak **Foltán Janosné szül. Hrucsar Erzsébet** végrehajtást szenvedő elleni 100 frt. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a verebéli kir. járásbírósiág területén levő **Foltán Janosné szül. Hrucsar Erzsébetnek** az alsó-györödi 180. sz. tjkben A + 1. rsz. alatt vezetett ingatlanbani 1/2 közös jutalékára 140 frt. és az ottani 181. sz. tjkben A + 1. rsz. alatt vezetett ingatlanokból álló fekvőségére 86 frt. és az ottani 220. sz. tjkben A + 1. rsz. szőlő fekvőségre 180 frtban az árverést ezenell megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi június hó 19 ik napján délelőtt 9 órakor Alsó-Györöd község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becárának 10%-át vagyis 14 forint, 8 forint 60 krajczár és 18 forint készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Verebélien, a kir. járásbírósiág, mint telekkönyvi hatóságnál 1899. évi február hó 22-én.

Dillesz,

kir. aljárásbíró,

III.

45. 1899. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A verebéli kir. járásbírósiág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az armaróthi takarékpénztár verebéli fiók telepe végrehajtónak **Ferencz Gáspár és Ágnes** végrehajtást szenvedő elleni 77 frt 50 kr. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a verebéli kir. járásbírósiág területén levő s végrehajtást szenvedett **Ferencz Ágnesnek** az alsó-györödi 12. sz. tjkben A I. 1-13. rsz. a. foglal. ingatlanokbani s erdő illetőségbeni 1/4 jutalékára 579 frt, az ottani 184. sz. tjkben A I. 2-10. rszk. a. foglalt ingatlanok Ferenecz Gáspárt 1/2 részben illető jutalékára 234 frt, az ottani 186. sz. tjkben A I. 1-2 rszk. a. foglalt ingatlanokbani 1/3 rész jutalékára 366 frt., az ottani 252. sz. tjkben A I. 1. rsz. a. vezetett egész fekvőségre 101 frt, az ottani 251 sz. tjkben A + 1. rsz. a. vezetett fekvőségnék Ferenecz Gáspárt 1/2 részben illető jutalékára 104 frt. az ottani 115 sz. tjkben A I. 1 rsz. a. vezetett fekvőségre 108 frt., az ottani 26. sz. tjkben A I. 1-2. 4-13 rszk. a. vezetett ingatlanbani 1/6 jutalékára 257 frt. az árverést ezenell megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok, az 1899. évi június hó 20 ik napján délelőtt 9 órakor Alsó-Györöd község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becárának 10%-át, vagyis 17 frt 90 kr, 23 frt 40 kr, 36 frt 60 kr, 10 frt 10 kr, 10 frt 40 kr, 10 frt 80 kr, 25 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Verebélien, a kir. járásbírósiág, mint telekkönyvi hatóságnál 1899. évi febr. hó 28-án.

Dillesz,

kir. aljárásbíró.

IV.

Eladó kerékpár.

Egy alig használt kitűnő gyártmányu kerékpár jutányosan eladó. — Czim megtudható a kiadóhivatalban. 101-1-1

